

na vse veke! — — Ljubemu miru na ljubo smo dolgo časa sem marsikaj pregizli, mars katero surovost in nezanosnost mirno povzili, miru na ljubo, a nič ne vpoštevajo najboljše namene ti zabredeni, zagriženi pobalini — kdor ni z nami je zoper nas, križajmo ga, ubijmo ga! Dobro! Miru nečete, mir kalite, vam je za preprič in nemir, vam le gre, da grdo žalite, da bode, da vam živinsko sirovosti instinkti prejšnjega vaše puhle preperale, gnjile duše. Če se pa vrnemo od vas samih zastrupljene pušice k vam, če se vam zabodejo globoko v vaše meso, tedaj si očitate, kedo je znova brez vsakega vzroka sprožil nemir in boj. Vi sami! In krivi ste vi in vaš duševna podlost vseh hudih nasledkov. Končno vam, ki tako svinjarijo, kakor ta s tablo, ugnati zamo rete, priključimo: Sram vas bodi, fej takej šuštarji! Oskrunili ste, pa le sami sebe! Prihodnjic več o tej zadevi!

Hoče. Zadnji teden smo imeli, kakor vsako leto, zopet naš mali misijon. Pristimali so si k temu misijonu celo nekega pridigovalca iz daljne dežele. Naznanjeno je bilo, da bo pridigoval ta čudež-pridigar v pondeljek popoldan. Vspalo se je mnogo poslušalcev v cerkev — po dve in tri ure hoda so prišli farani od Pohorja — da bi poslušali razlaganje sv. evangelija in pa druge besede Gospodove. Pa kaj se je zgodilo! »Štajerc«, da se mi ne ustrašiš preveč, — mesto pričakovanega razlaganja se je vsipala taka debela, huda toča čez vbolega »Štajerca«, da so se mnogi Štajercjanci kar skrili pod klopi; no in nasledki te pridige? Večina se je smejala tej grozni jezi maziljenega pridigarja; drugi pa preštevali, da to ni prav, mesto božje besede politično razodevanje in obriranje lece pridigovati; zopet drugi pa so bili jako nevoljni, da so prišli po več ur daleč semkaj in niso nič drugega slišali, kako »Štajerca« zmerjati. Pa nič se ne togoti moj ljubi »Štajercček«; tihoma ti na uho prišepetam, da to zmerjanje raz prižice ni nič drugega povzročilo, nego da se sedaj za tebe, dragi mi »Štajerc« tako hudo trga, kakor otroci za medeno potico. Ne bo nič druga, po teh pridigah bodeš zanaprej moral privaditi k nam v dva in trikrat večjem številu. Je-li da čič? Kak pa dal — Pa še nekaj! Razložil mi vendar, strček »Štajerc«, kako pa to pride, da tebe služabniki Gospodovi tako neznansko hudo črte, sovražijo, preganjajo in preklinjajo? Menda svoj radovedni nossek pregloboko v farška skrivnišča in duhovniške tajnosti porivaš? Tega zanaprej ne stori več, in če se enkrat zares doboedeš hudo batino! Srečno za danes!

Razvanje. Nek mladenič, hudo bolan, prešteje zadnje svoje novace in jih izroči sorodniku, naj jih nese g. kaplanu v Hoče, da bi ta v Šmihelski cerkvi v Razvanjah bral sveto mašo v to namero, da bi bolnik ozdravil. Bog naj ima usmiljenje s tvojo globoko vero, ubogi mladenič, in naj te usliši in te ozdravi! — Gosp. kaplan namreč ni imel pravega usmiljenja, kajti ko se mu ponudi pet svetlih kron za izprošeno mašo, pač poželjivo pogleda po bleščočemu denarju, a za pot k Šmihelski cerkvi mu ni, zatorej odvrne, da mašo doma hoče brati, gori v Razvanje je pot preslaba. Torej iskreni želji hudo bolanega mladeniča ni hotel ustreči, čeprav je pet kron tudi lep denar. Poslušajte torej, kakoršen je ta zaslužek. V Razvanje je 20 minut, maša traja pol ure, nazaj 20 minut, vse skupaj torej petdeset ur, in pa za ta čas p et kron, pa mu še ne sodi. Ubogi delavec, ubogi kmet ali obrtnik, presodi sedaj ti, koliko časa moraš ti delati, da zaslužiš pet kron, presodi koliko hudega vremena in pota, koliko muke in težkega dela moraš pretrpeti ti, predno zaslužiš pet kron; presodi koliko žulov se ti naredi ali spusti, predno zaslužiš ti pet kron! Si presodil? Dobro, sedaj pa tudi premišluj prav natanko o tej zadevi in ne pozabi nikdar, kaj zate naj ostane pomenljivega za vse čase! Pa še nekaj! Iz Hoč v Razvanje je lepa vozna cesta in si tudi pri slabem vremenu ni treba črevelj oblatiti. Pa če so kje volitve, če se osnovi kje kakšna zveza »Cukov«, če je slovensko - klerikalna hujskarja kje napovedana, takrat pa gospodi kaplani švigajo tudi po največjem blatu, v največjem mrazu, v največji vročini, v največji plahi in v najhujši toči semtertja, da kar frfrajo dolgi črni škrici kakor ponočna strašila. Kaj ne g. kaplan Baznik, pri Vas je že taka? Pa bo s časoma še že — drugačnata tudi! — Spominjajte se, dragi bralci slučajno tega bol-

nega mladeniča, spominjajte se kaplanove neostrpnosti in blagosrčnosti in potem pa ne zabite, da tak gospodek nima iskric kristjanske ljubezni in usmiljenja, da le pozna svoj mošniček in — trebuch.

Iz Ješenc (pri Kranichsfeldu). Dragi »Štajerc.« Kakor je vsem znano, vladala je l. l. huda suša in je nas kmete hudo prizadela. Vsega je bilo manje ko druga leta, svinjereje pa nismo imeli nič. Letošnje leto nam pa pratikarji zopet obečajo sušo. Kaj bo za božjo voljo, če bo šlo vse tako naprej? Dragi nam »Štajerc«, v zadnji številki nam poveš o nekih črnih kosih in o žolnah, da se jih komaj obranimo. In to je žali Bog tudi res. Vsakovrstne šibe božje nas hočejo; kar ne vzame kmetu toča in suša in še pa kake druge nesreče, se še pa priklatijo božji berači da je strah. Kje naj jemljemo vboji izmučeni kmetje? Dne 8./III. hodili sta tukaj dve nuni ter beračili bele seksarje. Iztaknili sta vsako luknjo. En teden pozneje nas je pa drugi črni kos obiskal, namreč organist. Fehtalo se je samo mastne klobase, jajce in navrh še srebrnega cvenka. Ja žalostna nam majka, kam bomo dema prišli? Nekateri pravijo, da so našli »fein mušter«, neko staro knjžico in je baje tam zapisano, da se »žiher fehta.« To je bilo vse res, pa Bog ve pred kolkimi leti... To je res nezrazumljivo, kako da ne morejo ti nikdar siti želodci to beračenje opustiti; gotova reč je, da se nam ti betlarji od zadaj posmehujejo, ko so siti, mi pa lačni. Vse jim je premalo, akoravno se jim leto za letom plača povekša, nam pa štibra podvoji; pa še vedno ti božji berači fehtajo. Če nam ljubi Bog letos ne pošlje boljše letine, bodemo sami primorani iti beračiti. Dragi »Štajerc!« Vso to našo žalost smo ti hoteli poročati, pa tudi nekaj veselega ti imamo poročati. Hočki g. kaplan prinesel je v našo sosedno faro Slivnico »Orle« ali po domače rečeno »čunke.« Ko se je nek naš prijatelj v našem »Štajercu« nekaj stresel, se je res tudi v našem Framu uresničil »Orel«, pa ne kak krščen »čuk«, temveč prvi ptič, katerega si lahko vsak brezplačno pri trgovcu g. Alfonso Högenwartu ogleda. Tudi Hočki g. kaplan si ga pridejo lahko ogledati, da ne bodejo rekli, da »Štajerc« laže. Za zdaj dovolj ljubi »Štajerc.« Kmet.

Ponikva, ob juž. žel. v zadnjem cenjenem »Štajercu« smo bili primorani označiti velikega g. obč. svetovalca F. Pepevnaka. Sedaj za to številko spoštovanega »Štajerca« se bomo pa pogovorili z našim »kaunšnem« in čez mero spoštovanim g. »Bürgermeistrom« v vseh künstlich zapopadenim živinozdravnikom, ali kar podomače »kravjim doktorjem« (!) »Unser Bürgermeister ist ein tüchtiger Mann, dass man einen solchen suchen kann.« Čujte, bralci »Štajerca«, zakaj je on vreden tega imena? Prvič zato, ker je predlansko leto mislil tebi nič meni nič gmajno v vasi Cecinje po svoje razdeliti, ter tudi že bil razdelil in svojim kimovcem razprodal, brez vprašanja dotičnih davkoplacvalcev; pri tej prodaji je dobil prvo blamažo in trnjev križec od Cecinčanov; posebno od g. Jože Kolar in od g. Jakoba Zdolšek. Drugič: kar se tiče letošnjih podpor po lanski suši prizadetih kmetov, je on tako modro razdelil, da ja nobeni »liberalec« in »Štajercijanec« ni dobil podpore; pač pa njegove

vrste kimovci. Dobili so podporo taki, ki imajo tisočake v šparkasah, samo da ž njim kimajo. Le ubogi majhni posestniki in kočarji zelo malo. Zabogni si g. Preložnik, »kravji doktor«! Govor, ki pravi: »Božji mlini počasi meljejo vse zmeljejo.« Pa prosim Te, g. Preložnik: dar se ko zopet častno občanstvo na Pomurju delilo, da se podeli tudi g. uredniku »Štajerc« in meni. Te pozdravi Tvoj prijatelj III. obč. svetovalec. Ime »Kikec«!!

Tri krave,

ki dobijo vsak dan Vaccin v krmo, dajo toliko mleka, kakor daje štiri in ostanje vedno zdrave in krepke.

Tri svinje

se lahko z isto krmo mastne napravi, katero se rabi drugače, ako se jim da vsak dan nekaj Sullina. Za one, ki bodo v svojih hlevih preprečili vsaj top bolezen in ki se zanimajo umstveno živlirjejo, naj zahtevajo podučno knjigo direktorjeve fabrike

Mr. T. Paraskovich,

nadvojv. kamorni liher., Dunaj, VI., Mariabillerstr. 51, poštni predal št. 100. ali pa od sledečih depozitarjev: Gradec: Assmann Alois, Hantsbergmann, Brnek a. d. M.: Johann Petz, Laški trg: Leopold, Elsbacher, Prevalje: Heimr. Filipovski, Hatzendorf: And. Fritz, Plazer, Maribor: Silvester Fontana jun., Riegensberg: Alois Kel, Gab. Koller, Mureck: Anton Preissmuth, Sv. Mohor: Gasser, Sechan: Josef Gmeiner, Neudau: Ferd. Gortan, Burghausen: Johann, Feldbach: Johann, Gortan, Frohenleiten: Franz Grannag, Spittal: Franz Grebmann, Friedberg: Julius Leibnitz: Josef Gschier, Wildon: Franz Xaver Haslinger, Sp. Draburg: Friedr. Hattenberger, Kirchberg: Josef Höller, V. da vce: Johann Kanderth's Witwe & Sohn, Eibiswald: Karl Riedl, Beljak: Johann Klembs, st. Vid na Glani: Johann Knud, M. bi stig: Josef Kofler, Weiz: Josef Kehlhauser, Wies: Ferd. K. Celje: Anton Kolenc, Stainz: Ernst Kolmann, Radgona: Anton rosec, Lauffitz: Franz Krauser, Krieglach: Hans Krawagna, St. tenfeld: Johann Kanthaus, Mürzzuschlag: A. Laschitz, Voitsberg: Karl Leitner, Ehrenhausen: Josef Leitner, Peggau: Franz Pfl. Ober-Draburg: Karl Mannhart, Affenz: Eduard Mihalcer, P. do dorf: Max Morath, Celovec: Anton Ogris, Feldkirchen: Peter Jessernigg, Dechantskirchen: Hans Pinter, Kirchdorf: Oskar Pischelli, Smarje: Alois Pucher, Ptuj: Josef Podgorelec, Grossa Florian: Alois Punigam, Deutschlandsberg: B. Purkarthofer, Ki Raprecht: Anton Ridenberger, Febring: Johann Sandhofer, Sa. burg: Vinzenz Sommerger, Greifenburg: Josef Socher, Kirchb. Spar- und Konsumverein, Arnoldstein: Alois Schellanneer, Z. l. berg: Josef Schober, Paternion pri Bistrici: J. Stefaner, Ruze dorf: Anton Strobl, Febring: Fritz Wagner, Mitterdorf: Geza Wildner, Kindaerg: Franz Wildner, Knass: Anton Zöhrer, Te

Zakaj tako in ne drugače Zato!

Pise: Alojzij Krizanič, Vel. Nedelja.

Napozil je spet spomladanski čas in vsak kmet valec oziroma davkoplacvalec s skrbjo zrè za tuj in jenski čas, bode-li v stanu kaj iz svojega ravno pričetelega kmetijskega dela pridobiti, od svoje žir zrnja, vina, sadja, da naj bi poplačal svoje davke, obre posele in delavce oziroma različne mojstre, ki pride skozi celo leto v poštev na njegovi kmetiji. Da, vs po svoje skrbno preudarja, računni, bi-li naj že zapriče dovršil, spoponi ali ne, bo-li v stanu vse poplačati, B. ne bode njegova družina v pomanjkanju itd. In kaj, pridejo različne elementarne škode, kakor toča, povode, ogenj, nalivi, kaj bo potem, ko bo vse uničeno in utolčeno, reke in potoki bodejo rodovitno zemljo pr. vili z kamenjem, peskom, blatom, ogenj ti uniči vse gospodarstvo, poslopje, si prisiljen znabiti prositi in bese čiti jedil za svoje, za živad; potem ti gorje!

Ali upanje vsaj si imel, vse bode mogoče lepo d. rastlo, napolnil bodeš po navadi svoje shrambe z zrnjem, senom, imaš polne hleve živine, in če se ti kaj po sreči, obrnil se bodeš do tistih, ki smo jih kot poslanst

Razprava se hitro vrši. Sodbo bodo najbrje že prihodnjo sredo razglasili.

Veliko senzacijo je vzbudila izpovedba m. jorja Reimanna, ki se je prečitala. V tej izpovedbi pravi prijor: Pater Macoch je bil opetn vano v Opatiji, na Dunaju, v Varšavi in Krakovi. Denarja so imeli menihi dovolj, saj so dobivali velikanske vsote denarja od božjepotnikov. Pater Macoch in pater Starzewski sta imela ljuban zveze z različni ženskama. Cestokrat sta jema ženske v svoje celice, obiskovala javne hiše, se vozila v Varšavo, kjer sta veselo živela. D. d nar so jemali iz samostanske blaginje. V samostanu so se obhajale orgije. Večina menihov je udajala najrazuzdanejšemu življenju, pon. uhajala iz samostana in celo napravljala izide v inozemstvo.

Nato je zagovornik Helene Macoch v imenu svoje klijentinj deloma priznal krivdo.

Helena je priznala, da je imela intimno razmerje z Damasom in da je dobivala od Damas večje vsote denarja, vendar pa ni vedela, odkod jemlja Damas ta denar. (Naprej prihajajo)

Ta dogodek jasno kaže, kakšne razmere so vladale v samostanu. — Vendar pa obtožnica le na kratko omenja ostalo skandalozno življenje v samostanu. V obtožnici se samo namigne, da so imeli tudi ostali menihi ljubice, ki so jih stale toliko denarja, da so morali krasti. Koliko so pokradli, je pač razvidno iz dejstva, da se je samo v nabiralnikih nabralo vsak dan 120 rubljev, torej v enem letu čez en milijon kron.

Damas Macoch je obtožen umora, ropa, ponarejanja listin, tatvine in poneverbe; patra Izidor in Bazil sodelovanja pri ropu, tatvini in poneverbe; ostalih pet pa da so pomagali.

Zagovorniki so zahtevali, naj se izključi javnost, ker bodo prišle stvari na dan, ki morejo po celem svetu škodovati katoliški veri. Sodni dvor pa ni ugodil tej želji.

Piotrkov, 29. februarja.

Pri današnji popoldanski razpravi so bile najinteresantnejše izpovedbe o razmerah v čenstohovskem samostanu. O tatvinah smo že po-

ročali. Razen darov, ki jih dajo božje potniki v nabiralnike in ki so znašali na leto več nego milijon kron, so božjepotniki časih darovali samo na en dan za maše 6000 rubljev.

Patru Olešinskemu pa še to ni zadoščalo, temveč je še direktno pobiral pri božjepotnikih. Pri nadaljnem zasliševanju se je izvedelo, da je imel pater Izidor Starzewski za ljubico hčerko nekega samostanskega godca. Ko je postala noseča, jo je na svoje stroške poslal v Varšavo v porodnišnico. Položil je za njo v čenstohovsko hranilnico večjo svoto denarja.

* * *

Piotrkov, 1. marca.

Začetkoma današnje razprave sta bili v sodni dvorani dve osebi aretirani. Najprvo so prijeli Aleksandra Weissmanna, uradnika preiskovalnega oddelka v Varšavi, ki je znan kot špijon. Nadalje so aretirali urednika lista »Gomez Czenstohovski«, Galinskega, ki ga že 5 let zasledujejo ruske oblasti zaradi nekega tiskovnega pregreška.

Novice.

Cenjenim čitateljem naznanjamo, da smo morali zaradi pomanjkanja prostora precej gradiva izpustiti, tako celi „politični pregled“ in tudi mnogo družega. Cenjeni čitatelji naj blagovolijo to oprostiti!

Poskušeni umor laškega kralja. V Rimu je poskusil anarhistični zidar Delba ustreliti italijanskega kralja. Zadel je pa le nekega oficirja. Morlica so zaprli.

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Narodnjaki“ celjskega kalibra so ljudje, ki si pač ne morejo ničesar priučiti. V teh par letih, v katerih so svojo nesrečno stranko s svojimi nesrečnimi listi ustanovili in zopet pokopali, bi morali ti navni gospodje vendar vsaj a-b-c politike spoznati. Pa niti najednostavnejših načelov ne poznajo. Da so vse svoje politične pozicije, mandate in uspehe zapravili, kakor zapravi pijani kočar zadnjo svojo gredo, — to ti frazerski gospodje nočejo videti. Ali tudi nadalje so podobni pijanemu kočarju, ki v krčmi čez gospodarstvo svojih sosedov psuje, medtem ko svojih lastnih napak ne vidi. Tako očitajo narodnjaki tudi naši „štajercijanski“ stranki vse mogoče napake, da bi v psovanju pozabili na svojo lastno nezmožnost in starokopitnost. V eni zadnjih števil „Slov. naroda“ objavil je n. pr. duhoviti eks-pesnik Vekoslav Spindler članek pod naslovom „Štajercijanci v prosulu.“ Članek je tako plitev in smešen, da se le zaradi tega z njim popečamo, ker hočemo njegovo plitvost dokazati. Članek trdi, da je naša stranka „mrtva“ in da to zadnje občinske volitve v Makovljah ter na Ptujski gori dokazujejo. Konstatiramo le, da se v Makovljah naša stranka sploh ni oficijelno volitev udeležila in da so naši nasprotniki na Ptujski gori le potom korumpirane zveze med klerikalci in narodnjaki „zmagali.“ O tej čudoviti „zmagi“ govorimo sicer še na drugem mestu; ljudstvo bode to „zmago“ plačevalo z visokimi dokladami. Nadalje trdi narodnjaški članek, da nima naša stranka nobenega programa in da njen boj proti klerikalizmu ni načelen. „Narodna stranka“ seveda je imela cel koš „programov“, seveda samo papirnatih in na podlagi teh „programov“ je izgubila zadnje svoje mandate. O boju proti klerikalizmu pa ne smejo ljudje govoriti, kateri se vežejo z najgnusnejšimi političnimi farbji, samo da napravijo svoj politični ali osebni „kšeft“ . . . Sploh pa, gospod Spindler, bi bilo mnogo bolje, ako bi Vi malo

predrago svoje lastne stranke pomatili. Nam je dovolj smeti! Za nas in našo stranko se nikar ne bojte, kajti mi smo živelj vkljub najhujšemu nasilju močne klerikalne stranke in se zaradi tega tudi ne bojimo „prerokov“ iz narodnjakega tabora. Čimbolj boste trobili o smrti „Štajerca“, temveč naročnikov boste nam pridobili. Mi smo od Vaših simpatij kakor od Vaše jezice neodvisni. In zato se le posmehujemo člankom v „Slov. narodu“, katere smatra le tisti za resne, kateri dobiva od njih honorar za vrstico . . .

Občinske volitve na Ptujski gori so končale z zmago naših nasprotnikov. O celi zadevi bomo še obširneje govorili in prav mogoče je, da bode tudi državni pravdnik govoril. Kajti vsa ta volitev ni bila družega nego najnesramnejše nasilje pristaev tistega učitelja Klemenčiča, katerega predzri jezicek smo morali že opetovano prističiti. Naši možje se niso pehali in ruvali za mandate. Tudi živahnije agitacije niso napravili, kajti s tako bando, kakor so gorski „narodnjakarji“, se noče nikdo pripraviti. Naj le bodejo ti „narodnjaki“ v občinskem zastopu. Bodemo kmalu videli, kakšne „uspehe“ bodejo dosegli. Za danes vemo le toliko, da nameravajo ti narodnjaki občinske doklade zvišati. Ako se to zgodi, potem se jim bodejo kmetski volilci že zabvalili! . . . Najsrmatnejše pri celi stvari je, da so se liberalni „narodnjaki“ s klerikalnimi združili. Združeni so „zmagali“. Ko bi vsaka teh dveh strank postavila lastne kandidate, potem bi gotovo Klemenčičeva garda splavala po vodi . . . Torej liberalni učitelji in politični duhovniki so delali roka v roki proti našim možem, kateri se nočejo pripolniti pod prvaši jarem. Gliha vkup štriha! Pijan politični duhovnik in pijan učitelj so se združili, skupno so nastopali, skupno agitirali, skupno glasovnice lovili, skupno sleparili in izsiljevali. 8 duhovnikov je na dan volitve na Ptujski gori postopalo in agitiralo, med njimi tudi poslanec Ozmeč, ki je prišel s celo čredo pobožnih svojih ovc. Istotako je bilo število učiteljskih agitatorjev, ki so hujskali in popivali in svoj stan stramotili, da se je celo lastnim pristašem gnusilo. Mi poznamo vse te žegnane in nežegnane hujskace in se bomo ob priliki prav natanko z njimi pomenili. Prav strastno se je tudi okoli posojilnice agitiralo. Tu se je odlikoval znani trsničar Kupčič, s katerim je imel naš list že mnogo opraviti. Čujamo da se je ljudem od gotovih oseb grozilo, da morajo z ozirom na posojilnico za narodnjake voliti. Celu k omožnim ženskam so prihajali mlečozobi kaplančki in so zahtevali od njih pooblastila. Tudi s koleselnom so vozili volilce, ki ne morejo več hoditi. Pri volilni komisiji sami je „oče“ Topolovec glasovnice pregledaval in svoje opazke delal. Z eno besedo: nastopalo se je kakor na Turškem. Tako so „narodnjaki“ zmagali. Ali ta „zmaga“ jim bode že odklenkala in ljudstvo bode nasilnežem že vrata pokazalo. Bodemo videli, kako znajo ti ljudje gospodariti!

Novi klobučar, g. F. Plazotta otvoril je nasproti minoritskega kloštra svojo prodajalno, kjer prodaja klobuke vseh vrst in prevzame popravila po najnižjih cenah. Opozarjamo na tozadevni inzerat in priporočamo novega obrtnika prav toplo.

Brivnico v Ptuj nasproti kloštra, ki je bila svoj čas last g. Gröbner, je kupil mlad frizérski mojster g. Jos. Goríšek. Opozarjamo na njegov inzerat in današnji številki!

Požig. Iz masčevanja zažgal je pri Mariboru hlapec Janez Kapun gospodarsko poslopje Franca Boškar. Škode je za 7000 K. Požigalca so zaprli.

Tatvine. Posestniku Kolšek v Polzeli ukradla sta delavca Cikar in Podbregar hmelnja za 400 K. Zaprli so ju. — V Gurnovcu ukradel je hlapec Cerjak svojemu tovarišu 90 K denarja in mnogo obleke.

Rudarske nesreče. V Trbovljah je zmučkalo rudarju Dernovšek levo roko. Istotako je bil rudar Fabian na levi roki hudo poškodovan. Rudar Kovačič se je vsekal v nogo, rudarja Matko pa je težki kol hudo ranil.

Poiskus umora. V gozdu pri Lokrovicu napadel je klepar Pohajec vžitkarja Jovana, ga obstrčil z revolverjem in ga smrtonovarno ranil. Vzrok je neko staro sovraštvo.

trehli, ali bodejo li šli, kakor so se svoj čas sami izrazili, v vsaki potrebi takoj na roko. Mislil si, dobil bom kako podporo za vinograd, tam bodeš dobil v službo bode nekaj kron kot podporo, ako te obišče nesreča, zopet tam se bode gradila nova cesta, tukaj se bode meljorirjal potok, ki ti dela škodo, tam se dretnirali travnik, delala železnica, sprejel se siromak v bolnišnico, popravila in zavarovala se bode Drava, ki tisočim trga njih zemljišča s hišami vred. Vse to in še več druzga si upal, pa zastoj! Pregovor ki pravi: »Geduld bringt Rosen, manchmal auch zerrissene Fiesens«, se je ti le prenaglo uresničilo, kajti upal si vsaj, da po dve letnih neumnih oslarij strankarske hinavščine in zavistni na stroške davkoplačevalcev, pride vendar enkrat v deželni zbornici do resnega gospodarskega dela.

Pravim, upal si vsaj, pa zastoj! Tvoji poslanci so te pustili na višalah viseti, niso te še sicer zaklati, kakor so to delali ljudje »prvi za Bogom« a la sam-ostan-ki mešni v Čenstochu na Ruskem, pač pa so ti potegnili na tvojem živem telesu kožo do ušes, in čakajo le ugodne prilike, ko ti jo bodejo čez ušesa potegnili. Na vsaki cesti in poti, oziroma v spovednici in prižnici, se te nadlegovali, hujskali tvojo ženo, družino, črez tebe, naj bi ja toli pametno volil da ne bi bila vera v nevarnosti in pri vragu, oni hočejo delati, da bojo se nebasa odprla ter bode mana kapala, vsak bode dosegel kar bo hotel, vse so obljubovali ter s tem nevedno ljudstvo premotili, le da njih »vera praznega žepa« ne bi bila v nevarnosti, da bi lahko še nadalje na stroške davkoplačevalcev svoje vražje obstrukcije nadaljevali, ter proračuna ne dovolili, da bi ti davkoplačevalci edini bil kod svoj čas naši predniki suženj, da bi te takratni valpet od farofa smel vsak čas le z bičem navezati, za danes pa da bi se ti ves tvoj pogum in napredna misel takoj v prvem momentu odvezel, s tem da bi se te od vseh strani preziralo, obrekovalo, čast in tvoje dobro ime ter poštenje odvzelo ali vsaj omejilo in se te s tem smešilo in mučilo; na drugi strani pa, da bi se ti čim največ gospodarsko škodovali, da ne dobiš potrebnih sredstev od dežele, da bi si s podporo kaj pripomogel. Le ti da ne bi nič dobil, da bi te skoraj vsak vzel, tako si misliljo, med tem ko se v Gradec le v toliko mariborski general sa svojimi zvestimi kimovci pripelje, da si pustijo po nekoliko momentu in razbijanju v deželni zbornici mastne dijete, to je plačo vzeti, na račun davkoplačevalcev, izvrstno so jo popruntali, resnično so vse storili in stori ti hočejo celo gotovo, kar so objavili, toda le za sebe. Ti pa samo plačuj, ter pojdi in se lepo zabavaj za njih trud, ki so ga tam v Gradcu imeli za se, ko so tebi odrekli in odjedli vsa dela cest, meljoracije rek in potokov, naj ti kopije voda kakor hoče, naj toča vseka kakor hoče, telezime tudi ne potrebujš, da bi kaj lažje prodal ali ceneje dobil, zdaj niti vinarja skozi tri leta že ne dobiš. Torej vi, ki se trudite v delu: »Živijo« poslanci Spodnje Štajerske. Živijo Ilirija! (???)

MOJA STARA

likušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Odkritje južnega tečaja.

Poročali smo že v zadnjih številkah, da je norveški kapitan Roald Amundsen premagal neverjetne težave in odkril južni tečaj (Südpol). Znanstveni pomen tega koraka ni treba posebej omeniti. Skozi stoletja že so se trudili izvrstni, velikodušni in požrtvovalni možje, da bi odkrili severni in južni pol. Pred kratkim šele je presinila novica svet, da je neki Cook odkril severni tečaj. Pa pozneje se je izkazalo, da to ni resnica. Zdaj pa si je vsa javnost edina, da odkritje južnega tečaja po kapitanu Amundsenu ni bajka, marveč resnica. Naša slika kaže kapitana na skijih, ki so izvrstno orožje za snežne pokrajine. Tudi vidimo na sliki barko „Fram“, na kateri je izvršil kapitan Amundsen znanstvena potovanja. Sicer pa bomo o zadevi še govorili.

Zur Entdeckung des Südpols

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“.

Vzemite, ako ste nahodni, hripavi ali zašljajmani in ako težko dihate, Fellerjev fluid z zn. »Elsafluid«. Mi smo se sami pepricali pri prsnih bolečinah, v urtu itd. o